

Matt. 21:28-32

Jeesus sanoi ylipapeille ja kansan vanhimmille:

»Mitä te tästä sanotte? Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni toisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään viinitarhaan työhön.' 'En minä halua', poika vastasi. Sitten hän kuitenkin tuli toisiin ajatuksiin ja meni.

Isä meni toisen pojan luo ja sanoi tälle saman. Poika vastasi: 'Menen kyllä, isä', mutta ei mennytkään.

Kumpi näistä kahdesta teki, mitä hänen isänsä tahtoi?»

»Edellinen», he vastasivat.

Jeesus sanoi:

»Totisesti: portot ja publikaanit menevät Jumalan valtakuntaan ennemmin kuin te. Johannes avasi teille vanhurskauden tien, mutta te ette uskoneet häntä. Portot ja publikaanit sen sijaan uskoivat, ja vaikka te sen näitte, te ette jälkeenkään tulleet katumukseen ettekä uskoneet häntä.»

"Poikani, mene tänään viinitarhaan työhön."

Näin Isä Jumala kutsuu ihmisiä viinitarhaansa työhön. Kutsu on hellä, sillä sanoohan hän: poikani. Se tarkoittaa, että kutsu on tarkoitettu tasapuolisesti kaikille ihmisille, jokaiselle maan pojalle ja tyttärelle, jotta hän on armossaan luonut. Jumala ei erottele ihmisiä tai valitse suosikkejaan. Rakkaudellisesti hän pyytää ihmisiä yhteyteensä ja hänen valtakuntansa asialle. Kutsu käy kirkon, Jumalan viinitarhan, yhteyteen ja sen välityksellä koko maailmaan.

"Mene tänään..."

Jumalan valtakunnan työllä on kiire. Työpanostamme ei odoteta huomenna, ylihuomenna tai viikon päästä vaan tänään. Herralle tämä hetki on tärkein, se miten nyt vastaamme hänen kutsuunsa: *"Juuri nyt on oikea hetki, juuri nyt on pelastuksen päivä"* (2 Kor 6:2). Kirkossa tarvitaan sinua, lähetyksessä on jatkuva työhönottopalvelu. Mene tänään!

"Poikani..."

On ainoastaan loogista, että perilliset menevät viinitarhaan työhön. Kuka muu työt tekisi? Jos he eivät menisi, viinitarha näivettyisi ja lopulta tuhoutuisi. Isä Jumala ei vaadi liikoja, vain sen, mikä kuuluu tehdä. Jotta Psalmin sanat *"Ihana maa on tullut osakseni, kaunis perintö on minulle annettu"* (16:6) toteutuivat, perillisten on välttämättä huolehdittava osuudestaan. Ei Jumala pidä viinitarhaansa tyhjän panttina, vaan tahtoo sen tuottavan hedelmää. Perintöä ylenkatsovalle Jeesus antaa kovan varoituksen: *"Tämän takia minä sanon teille, että Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä"* (Mt 21:43).

Isä Jumala on hyvä. Suotta ei Psalmissa sanota: *"Sinun hyvyytesi, Herra, täyttää maan!"* (119:64). Jeesuksen kautta emme ole yhtään sen vähempää kuin Jumalan perheväkeä, hänen lapsiaan, hänen tyttäriään ja poikiaan. Taivaan Isä toimii hyvän vanhemman tavoin: kutsuu lapsiaan työhönsä ja opettaa heitä. Hän antaa ja jakaa vastuuta. Saamme olla itsensä Jumalan työtovereita! (1 Kor 3:9). Hän ei pakota, vaan pyytää hellästi. Hän maksaa takuuvarmasti palkan ajallaan. Suurin palkka on, että saamme olla hänen Poikansa palvelijoina: *"Muistakaa, että saatte Herralta palkan, osuutenne perinnöstä. Palvelkaa Herraa Kristusta"* (Kol 3:24).

Mitenkä ihmiset ovat vastanneet tähän Jumalan hyvään ja perusteltuun kutsuun?

Jeesuksen vertaus kahdesta pojasta antaa tähän tiettyjä suuntaviittoja. Vaikka hän puhui vertauksen aikanaan juutalaisille, lähinnä ylipapeille ja kansan vanhimmille, on siinä runsaasti opetusta tämänkin ajan ihmisille. Kahdessa pojassa kuvataan ihmisyyden arkkityyppejä, yleismaailmallisia persoonallisuutemme piirteitä.

Vertauksen hämmentävin piirre on, ettei kumpikaan pojista toimi kokonaisuudessaan oikein. Kummatkin ansaitsevat nuhteet.

Ensimmäinen poika sanoi vasten isänsä kasvoja: *"En minä halua."* Joissakin kulttuureissa tätä pidetään suurena loukkauksena, jopa suurempana kuin sitä, että valehtelee menevänsä vaikkei menekään. Poika häpäisee isänsä avoimesti, kun ei tottele hänen pyyntöään. Onneksi hän lopulta muuttaa mielensä ja menee viinitarhaan töihin.

Toinen poika taas sanoi: *'Menen kyllä, isä.'* Hän ei kuitenkaan mennyt, vaan jäi lekottelemaan varjoon viinipuun alle. Ajan kuluessa hänen valheensa paljastuisi. Silloin isä ei voi olla muuta kuin pettynyt ja vihainen.

Portot, publikaanit ja muut yhteiskunnan hylkiöt ottivat vastaan Johannes Kastajan parannussaarnan, he katuivat ja kääntyivät Jumalan puoleen. Vaikka elämäntavoillaan he olivat aluksi vastanneet Jumalan kutsuun 'ei', he myöhemmin vastasivat 'kyllä.' He edustivat vertauksen ensimmäistä poikaa.

Ylipapit, fariseukset ja kansan vanhimmat olivat sen sijaan itsestään niin varmoja, etteivät kuunnelleet Johannesta. Omassa hurskaudessaan he saattoivat sanoa olevansa Jumalan viinitarhassa töissä jatkuvasti. Heidän tekonsa viestittivät kuitenkin toista. He sanoivat 'kyllä' ulkoisesti mutta 'ei' sisäisesti. Koska sisäinen kääntymys puuttui, puuttuivat myös työt Herran viinitarhassa. Ylipapit, fariseukset ja kansan vanhimmat edustivat vertauksen toista poikaa.

Jotta kuva ihmisistä olisi täydellinen, rinnalle olisi vielä kaivannut kaksi muuta poikaa. Se, joka olisi sanonut 'ei' heti alkuunsa, ja joka ei olisi myöhemminkään mennyt. Ja viimeisenä ihannepoika: se joka olisi sanonut 'kyllä' sekä mennyt samalla reippaasti töihin.

Kun ajatteleme kirkkoa ja seurakuntaa Jumalan viinitarhana, niin kaikkia näitä neljää ihmistyyppiä löytyy.

On ihmisiä, jotka elävät esimerkillistä elämää, mutta eivät tahdo sitoutua kirkkoon ja julkiseen uskonsa tunnustamiseen – ensimmäinen poika. On kristittyjä, jotka ovat aktiivisia seurakunnassa ja sanovat kauniita sanoja, mutta joiden sisäinen elämänasenne on kaukana Johannes Kastajan vaatimasta kääntymyksestä – toinen poika. On kristittyjä, jotka eivät elämäntavoillaan, suullaan eikä sydämellään tunnusta mitään uskoa ja kirkkokuntaa, vaikka kantavat kasteen lahjaa sisällään – kolmas poika. On kristittyjä, jotka sanovat ja tekevät niin kuin kuuluu – neljäs poika.

Kaikki pojat ansaitsevat nuhteet. Myös neljäs ihannepoika, koska täydellistä poikaa ei ole, vain Jeesus Kristus on hänenlaisensa. Mutta vertauksen ensimmäisen pojan avulla voimme kilvoitella, että voisimme olla yhtä aikaa sanan puhujia ja tekijöitä. Tietenkin siinä määrin kun Jumalan armon avulla voimme ylipäätään olla.

Päivän aiheena on itsensä tutkiminen. Sen myötä, vaikka olisi kuinka mallikelpoinen kristitty, joutuu tunnustamaan olevansa vähintään ensimmäinen poika. Sellainen poika, joka tarvitsee sisäistä kääntymystä. Joka päivä. Vertauksen alkukielisessä tekstissä sanotaan, että poika katui sydämellään. Hän ei tullut huvikseen toisiin aatoksiin, vaan hän todella puntaroi asiaa sydämessään. Englanninkielessä käytetään mielenmuutoksesta termiä 'change of heart', kirjaimellisesti se tarkoittaa 'sydämen vaihdosta.' Jotta joku ylipäätään pystyy kilvoittelemaan neljännen pojan täydellisen esimerkin mukaan, hänen täytyy olla hyvin perehtynyt kristinuskon yhteen ydinalueeseen: sydämen katumukseen ja parannukseen. Miten muuten voisi elää Jumalan tahdon mukaan? Aina on suunnan tarkistamisen, sydämen vaihdoksen paikka.

Jumala on sekä antanut kehotuksen rukoilla työntekijöitä viinitarhaansa että menemään sinne itse. Neljäs poika, Jeesus Kristus, sanoo tehneensä näin, että myös te niin tekisitte. Siksi meille sanotaan ylhäältä: *"Poikani ja tyttäreni, menkää tänään viinitarhaani työhön."*